

Írta: Adminisztrátor

2014. február 17. hétfő - Módosítás: 2014. február 17. hétfő

Budapest, 2014. február 17. - Tárlatvezetésekkel és előadással emlékeznek a 170 évvel ezelőtt született Munkácsy Mihály (1844-1900) világhírű magyar festőművészre a Magyar Nemzeti Galériában Budapesten.

Csütörtökön és pénteken Gimesy Péter művészettörténész, szombaton Albrecht Zsófia művészettörténész vezetésével tekinthetik meg az érdeklődők Munkácsy alkotásait, vasárnap Munkácsy 170 címmel Bakó Zsuzsanna művészettörténész tart előadást. A tárlatvezetések a kiállításra váltott belépőjeggyel a részvétel ingyenes - közölte a kiállítóhely hétfőn az MTI-vel.

Munkácsy Mihály a magyar nemzeti művészet korszakos jelentőségű mestere. Első fontos képe az Ásító inas, amely gazdag lélekrajzával, világítási kontrasztjaival jelezte a művész fejlődésének irányát. A világsikert meghozó Siralomház 1869-ben született, ezt követték más realista, népies képei: a Részeges férj hazatérése, a Tépéscsinálók, az Éjjeli csavargók, a Búcsúzkodás, a Köpülő asszony és a Zálogház.

Párizsba költözése és Marches báró özvegyével kötött házassága után elfordult a kritikai realizmustól és az eklektika felé tért el. Milton című festménye a párizsi világkiállítás nagy aranyérmét nyerte el, ezután születtek nagy vallásos témájú vásznai: a Krisztus Pilátus előtt és a Golgota. Jézus-trilógiájának befejező darabját, az Ecce homo-t 1895-ben festette.

Tájképstílusa az 1880-as években teljesebben ki. A Sötét utca, a Rőzsehordó nő, a Poros út, a Séta az erdőben, a Tájkép folyóval barbizoni hatású, plein air-képei festészetének egyik csúcsát jelentik. Honfoglalás-freskója az Országházban (1893) már akadémikus vonásokat mutat, a Sztrájk című képében pedig ismét visszatért plebejus korszakának realizmusához.